

kunst & media

Grensverleggend, maar waarom?

KLASSIEK

DE ZEVEN HOOFDZONDEN

Door Koninklijk Concertgebouworkest en

Wende, o.l.v. Cristian Macelaru

Soliste Wende

Programma Al-Zand, Sjostakovitsj, Weill

Gehoord 19/10, Concertgebouw

De programmaformule Horizon van het Koninklijk Concertgebouworkest in samenwerking met de jongerenvereniging Entrée wordt geafficheerd als 'grensverleggende concerten met actueel thema'. Wat er grensverleggend was aan het programma *De Zeven Hoofdzonden*, een eeuwig actu-

eel idee natuurlijk, werd pas na de pauze duidelijk. Vervolgens kon je je afvragen of die grenzen wel zo nodig verlegd dienden te worden.

Het eerste stuk van de avond was een aangename verrassing. Karim Al-Zand, een Canadees-Amerikaanse, in Tunis geboren componist van 48 jaar, had met *Lamentation on the Disasters of War* een bijzonder goed klinkend werk voor strijkorkest geschreven, in de laatromantische stijl van Schönbergs *Verklärte Nacht*, maar harmonisch iets dichter en dissonanter van snit. Heel sterk was zijn gebruik van glissandi – in de slotmaten gleed de terts van het majeurakkoord alsnog naar mineur, met groot dramatisch effect.

Ook een enorm genot was de *Suite* uit *De Neus* van Sjostakovitsj, die in 1928 nog vrij en ongeremd kon componeren, met als gevolg een partituur die stuitert van heerlijke gekkigheden. Hoogtepunt: ongetwijfeld de *Entr'acte uit het eerste bedrijf*, waarin Sjostakovitsj uitsluitend slagwerk gebruikt. De acht slagwerkers van het KCO hadden er lol in, het publiek ook.

Asynchroon

Na de pauze kwam het stuk waar de avond zijn thema aan te danken had: Weills ballet chanté *Die sieben Todsünden*, met groot charisma gezongen door Wende en met fraaie bijdragen van Frommermann. Toch was de

De acht slagwerkers van het KCO hadden er lol in, het publiek ook

uitvoering door het scenische concept maar half geslaagd.

Op een scherm voor het orgel werden levensgroot live-close-ups van Wende in haar rol van Anna gestreamd, in stemmig zwart-wit. Misschien maakten die duidelijk dat er twee Anna's in het spel waren (Anna II was oorspronkelijk een stille rol voor een danseres), maar de beelden leidden enorm af van de muziek, ook al omdat de streaming asynchroon was. Wende deed zichzelf, en ons, hiermee tekort.

Erik Voermans

→ Wende zong met groot charisma. FOTO MLADEN PIKULIC

'Schrijvers nu écht een stem'

Marjolijn de Cocq
AMSTERDAM

Uitgever Mizzi van der Pluijm geeft 5 procent van haar aandelen van de dit jaar met Rianne Blaakmeer opgerichte uitgeverij Pluim aan de schrijvers. Daarmee is de eerste 'schrijverscoöperatie' een feit.

Ze was om vier uur wakker, het 'stui-terde' in haar hoofd na de oprich-

over laten bestaan om wie het allemaal draait. Schrijvers zijn de essentie van een uitgeverij en ik wil ze een stem geven. Anders dan alleen maar zeggen dat schrijvers zo belangrijk zijn, wil ik ook laten zien waar we als uitgeverij voor staan en daar heel duidelijk stelling in nemen."

Verbondenheid

Inmiddels heeft de uitgeverij met 37 Nederlandse en Vlaamse schrijvers de afspraak dat hun nieuwe boek ver-

dát dat gebeurde. Ik heb het idee dat iedereen zich hierdoor gerespecteerd voelt. De wens leefde al bij de schrijvers toen er werd gesproken over het uitkopen van Atlas Contact en ik heb die altijd heel legitiem gevonden. Ik ben alleen maar blij dat de uitgeverij nu staat en ik daar nu na oprichting van Pluim vorm aan kan geven."

Van der Pluijm blijft meerderheidsaandeelhouder in Pluim, maar wil verder geen cijfers prijsgeven. "Ik vind het al heel wat dat we die 5 pro-

Robbet
Mathieu
Jochem
in *De Ele*
FOTO AND